

ЕТНОДИЗАЙН

для студентів Інституту дизайну та реклами

Тип дисципліни: вибірковий.

Семестр: перший семестр

Обсяг модуля: загальна кількість годин – 90 (кредитів ЄКТС – 3), аудиторні години – 36 (лекційні заняття – 18, практичні заняття – 18).

Лектор: Гончар Катерина Романівна, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри графічного дизайну.

Результати навчання:

- оволодіння теоретичними та практичними навичками етнодизайну;
- вміння використовувати художньо-стилістичні прийоми народного мистецтва у різних видах сучасного дизайну
- вміти створювати дизайнерську роботу в заданій стилістиці певного етнонапрямку;
- знати історію та концепцію етностилю.
- Розуміння українського та світового досвіду трансформування народної мистецької традиції в дизайні ;
- формування вміння застосовувати композиційні, формотворчі, декорувальні прийоми народного мистецтва у практичній діяльності дизайнера;
- вдосконалення навичок роботи з композицією, стилізацією

Спосіб навчання: аудиторний.

Зміст навчальної дисципліни: практична робота : створення дизайнерських проектів у етностилі, теоретичне обґрунтування. Дослідження прикладів використання етномотивів у дизайні середовища, дизайні інтер'єру, графічному дизайні. Створення стилізацій, на етномотиви різних регіонів. Адаптація прийомів етнодизайну України у сучасному дизайні, культуро творча роль цього явища. Теоретичне вивчення етнодизайну Європи та країн Сходу. Аналіз етно-мотивів у дизайні.

Рекомендована література:

1. Афанасьєв Ю. Л. Визначення поняття етнодизайну як методологічної проблеми. Культурологія. Філологія. Музикознавство : міжнародний вісник. 2016. Вип. 1. С. 3–5.
2. Бітаєв В., Прищенко С. Вплив етномистецьких традицій на розвиток рекламної графіки в Україні. Актуальні проблеми мистецької практики і мистецтвознавчої науки. 2015. Вип. 7. С. 5–10.
3. Бородаєв Д. В. Особенности формирования «этнической» стилевой модели веб-дизайна в условиях глобализации. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Харків : ХДАДМ, 2005. № 9. С. 19–30.

4. Чегусова З.В. Декоративне мистецтво України кінця ХХ століття. 200 імен: Альбом-каталог / З.В. Чегусова. – К.: Зат «Атлант ЮЕМСІ», 2002. – 511 с.
5. Кара-Васильєва Т., Чегусова З. Декоративне мистецтво ХХ століття. У пошуках «Великого стилю». Київ : Либідь, 2005. 280 с
Додаткова:
6. Герман М.М. Основные принципы классификации видов искусств./ М.М. Герман, В.К. Скатерщинников –М.,1982. – С. 56.
7. Гончар К. Традиції і новації в сучасному декоративно-прикладному мистецтві України. Мистецтвознавство України. 2013. Вип. 13. С. 62–68.
8. Тищенко О.О. Декоративно-прикладне мистецтво східних слов'ян і давноруської народності. – К.: Основи, 1985. – С. 88..
9. Декоративно-ужиткове мистецтво : Слов. Т. 1. А - К / Я. П. Запаско, І. В. Голод, В. І. Білик, Я. О. Кравченко, С. П. Лупій, Ф. П. Любченко, І. А. Мельник, Чарновський , Р. Т. Шмагало; ред.: Я. П. Запаско; Львів. акад. мистец. Наук.-дослід. сектор. Каф. історії і теорії мистец. - Л. : Афіша, 2000. - 366 с.
10. Бутник-Северский Б. Украинское советское народное искусство (1941–1967). Москва, 1970, 1970. 214 с.
11. Варивончик А. Художня промисловість: генезис, соціокультурна сутність, історична еволюція та сучасний стан в Україні. Сборник научных докладов : материалы Международной научной конференции обмена научными достижениями. Познань. 2014. С. 12–19.
12. Жоголь Л. Декоративне мистецтво в інтер'єрі житла. Київ : Будівельник, 1973. 112 с.
13. Кара-Васильєва Т. В., Заволокіна А. О. Українська народна вишивка. Київ : Либідь, 1996. 94 с.
14. Селівачов М. Р. Лексикон української орнаментики (іконографія, номінація, стилістика, типологія). Київ : ред. вісника АНТ; Ніжин : Аспект-Поліграф, 2005. XVI, 400 с. : іл.

Форми та методи навчання: лекційні та практичні заняття, самостійна робота.

Методи оцінювання:

- поточний контроль (80%): розрахункові графічні роботи, усне опитування;
- підсумковий контроль(20%): екзамен.

Мова навчання: українська.